

CONFERÈNCIA EPISCOPAL TARRACONENSE

Web: <http://tarraconense.cat>

Xarxes socials

 <https://www.facebook.com/GIEC-413149158880450>

 @giecatalunya

"Molts de vosaltres
no pertanyeu a l'Església
catòlica i d'altres no sou creients,
però respectant les consciències
de cada un us dono la meva benedicció, sabent que
cadascun de vosaltres sou fills de Déu"

PAPA FRANCESC
Aula Pau VI. 16 de març de 2013

L'ESGLÉSIA CATÒLICA A CATALUNYA

NOVEMBRE 2020

PER DONAR VIDA (P. 3),
L'ESGLÉSIA A CATALUNYA
(P. 4-5), **QUE ANUNCIA** (P. 6-9),
QUE CELEBRA (P. 10-13),
QUE ACOMPANYA (P. 14-17),
QUE ENSENYA (P. 18-21),
I QUE SERVEIX (P. 22-25),
AMB L'AJUT DE TOTHOM
(P. 26-30), **GRÀCIES!** (P. 30-31)

Per donar vida

Vivim temps difícils, plens de preguntes i d'inquietuds. Sobre el present i sobre el futur. Sentim les absències i les distàncies. Ens ha marcat la solitud.

Però no estem sols. Just al teu costat, si alces la mirada, trobes una Església que t'espera. Una Església que camina al teu costat, que et sosté i t'acompanya. Una Església que forma un Poble de Déu en sortida, que anuncia una esperança, que il·lumina el present i el futur: el millor està per venir, és el Senyor.

Una Església que celebra també un esdeveniment salvador, Jesucrist ressuscitat, que ens allibera aquí i ara de les tristeses i les angoixes, del pecat i de la mort.

D'aquesta consciència de formar part d'un poble i d'haver estat alliberats, sorgeix una Església que acompanya, que ensenya i que serveix. Acompanya als pobles més petits, a les persones que estan soles, als malalts i als presos. Ensenya l'art de viure i les ciències del coneixement. Serveix als que no poden més, a aquells la vida dels quals s'esfondra, als que no tenen res.

Sorgeix, amb l'ajuda de tots, una Església per donar vida. Coneix-la. Viu-la. Ajuda-la. Deixa't acompanyar.

*“L'Església,
a través de
les seves accions
evangelitzadores,
col·labora com
a instrument
de la gràcia
divina que actua
incessantment”*

PAPA FRANCESC
Evangelii Gaudium, 112

Més enllà de les tradicions literàries tardanes que situen la predicació de Pau a la Tarraconense, trobem testimoniatges certs de l'arrelament de l'Església a casa nostra amb les actes del martiri a Tarragona del bisbe Frutuós i els seus diaques Auguri i Eulogi, l'any 259. Des d'aleshores, la presència de l'Església s'entrellaça i contribueix a la història, el patrimoni, la cultura i el desenvolupament de Catalunya.

Actualment, són deu els bisbats amb seu a Catalunya, agrupats en dues províncies eclesiàstiques, la primada de Tarragona i la de Barcelona, de més recent creació. Amb les seves parròquies, congregacions religioses i una gran quantitat de moviments i associacions laïcals, fan present l'amor de Déu en el món amb la generosa donació del seu temps i les seves capacitats.

Conferència Episcopal Tarraconense

DIÒCESIS

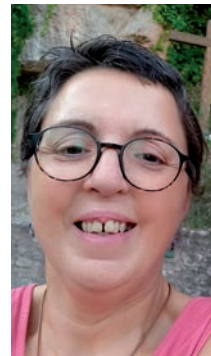
10

PARRÒQUIES

2.113

MONESTIRS

60

El congrés del laïcat *Pueblo de Dios en salida* ha estat impressionant, una experiència d'Església molt enriquidora: ens hem ajuntat gent que no ens coneixiem, hem fet l'esforç de reflexionar sobre el que se'ns demana-

va i de sintetitzar-ho, per arribar a acords i propostes. Com a laica, en mi s'ha re-fermat el meu compromís amb l'Església per seguir treballant a la parròquia, com a nexa d'unió de totes les sensibilitats i maneres de viure la fe.

TERESA PLANAS FIGUERAS
Parròquia de Santa Maria de Vilafranca del Penedès

La primera missió de l'Església és l'anunci. L'anunci de Jesucrist que salva. Aquest anunci el realitzen laics, preveres i religiosos a través de la catequesi, els grups de formació cristiana, la predicació i la vida lliurada que dona testimoni d'una esperança més gran.

L'ESGLÉSIA QUE ANUNCIA

L'Església continua anunciant la Bona Nova enmig del nostre món, ja sigui en la bonança o quan els vents són contraris. Durant el confinament es van incrementar amb notable creativitat les propostes de primer anunci, de formació i d'acompanyament de les persones a nivell telemàtic i de les xarxes socials.

"En aquests temps tan accelerats sense parar, fet d'aparences i buidor, en aquells que hem descobert Jesucrist present a l'Eucaristia, tant a prop, tan viu, ressuscitat! , i que omple d'amor i goig les nostres vides —fins i tot en el dolor—, brolla del més profund del cor, amb una alegria inefable, contagiar de Crist cada vida, cada persona, cada ànima!"

LUIS ESCAURIAZA

Parròquia del Sant Esperit de Terrassa

SACERDOTS

1.530

SEMINARISTES

90

RELIGIOSOS I RELIGIOSES

5.158

DIAQUES
PERMANENTS

119

CATEQUISTES

7.523

*“Ser Església vol dir
anunciar i portar la salvació
de Déu en aquest món nostre
necessitat de tenir respostes
que encoratgin, que donin
esperança, que donin nou
vigor en el camí”*

PAPA FRANCESC
Evangelii Gaudium, 114

“Animo tothom a col·laborar en la nostra tasca comuna d’anunciar l’Evangeli i sostenir les Esglésies joves gràcies a la feina d’aquestes Obres Missionals”

PAPA FRANCESC

Sostinguin les Esglésies joves, 2019

L'Església té una missió que s'anuncia a tot el món i que va començar amb les últimes paraules del Senyor a la terra: «Aneu per tot el món i anuncieu a tothom la Bona Nova de l'Evangeli» (Mc 16,15). Des de llavors, milers de religiosos i religioses, preveres i laics ho han deixat tot per anunciar la bona notícia de Jesús al món.

L'ESGLÉSIA QUE ANUNCIA

290

AMÈRICA

ELS 614 MISSIONERS A LES DIÒCESIS CATALANES

Homes: 335

Dones: 279

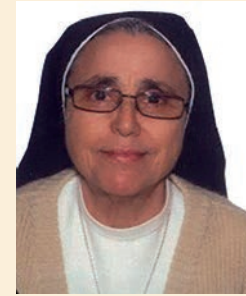
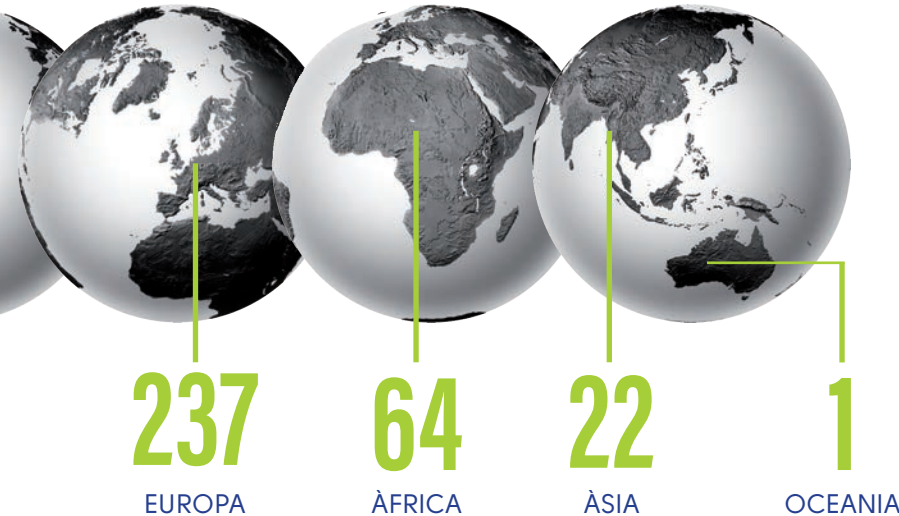
Religioses: 279

Religiosos: 227

Sacerdots diocesans: 46

Missioners laics: 56

Bisbes en països de missió: 6

Per a donar resposta a joves amb inquietud vocacional contemplativa hem construït una casa a Malabo. Estan en un moment

de la seva vida en què sorgeixen inquietuds, interrogants, estan disposades a realitzar plantejaments vitals i els seus cors estan en recerca.

Han de vèncer resistències, pressions familiars i, en algun cas, tribals.

Per a mi és una gran alegria viure la meua vida missionera entre joves africanes que volen ser missioneres. És com donar el relleu de la torxa olímpica (la llum de Crist) a les noves generacions.

M. ÀNGELS CORNELLES FORÉS
Concepcionista Franciscana
de Benicarló

«Per nosaltres el bateig de la Gabriela serà un dia inoblidable. Pel que representa per la nostra Església, i també perquè va ser un dia realment entranyable, familiar i emocionant, on vàrem decidir els valors que volem per la nostra filla»

JOAQUIM I MARIA

L'ESGLÉSIA CATÒLICA

Des de la primera comunitat de deixebles que vivien a Jerusalem i fins al final dels temps, l'Església està cridada a celebrar la presència de Crist entre nosaltres i la seva acció salvadora. A través dels Sagraments els fidels cristians reben la gràcia de Déu i són impulsats per viure d'Ell i per donar testimoni davant del món.

Amb ells es celebra la iniciació cristiana (en el baptisme, la confirmació i l'eucaristia), el perdó i la reconciliació (en la penitència i la unció dels malalts) i la presència i el servei a la societat (en el matrimoni i l'orde sacerdotal).

Junt amb els sagraments, existeix una important tasca pastoral, que es realitza en qualsevol comunitat cristiana: el temps de preparació a la catequesi, la formació dels fidels, l'acompanyament a malalts i persones amb dependència, el servei als pobres... A aquesta tasca s'hi dediquen els preveres, amb l'ajuda imprescindible dels laics voluntaris i els membres de la vida consagrada.

3.531

MATRIMONIS

18.243

BAPTISMES

15.738

PRIMERES
COMUNIONS

5

ORDENACIONS
SACERDOTALS

5.628

CONFIRMACIONS

*“Compartir la
Paraula i celebrar
junts l’Eucaristia
ens fa més germans
i ens va convertint
en comunitat santa
i missionera”*

PAPA FRANCESC
Gaudete et exsultate, 142

La celebració té lloc principalment a les parròquies. No obstant això, la presència secular de l'Església a Catalunya ha deixat infinitat de llocs per a la celebració a ermites, santuaris, basíliques o monestirs. Al voltant d'ells han sorgit també un gran nombre de tradicions en forma de romeries, peregrinacions i expressions múltiples de la pietat popular, que articula la celebració cristiana adaptant-la a cada lloc d'una manera nova.

L'ESGLÉSIA CATÒLICA

L'ESGLÉSIA QUE CELEBRA

“Cada porció del Poble de Déu, en traduir en la seva vida el do de Déu segons el seu geni propi, dona testimoni de la fe rebuda i l’enriqueix amb noves expressions que són eloqüents. Pot dir-se que el poble s’evangelitza contínuament a si mateix. Aquí agafa importància la pietat popular, veritable expressió de l’acció missionera espontània del Poble de Déu”

PAPA FRANCESC
Evangelii Gaudium, 122

56

Projectes de construcció, conservació i rehabilitació el 2018

123

Santuaris a Catalunya

83

Confraries

7

Festes religioses d’interès turístic nacional

Les entitats de Setmana Santa de Tarragona són entitats vives durant tot l’any. No es centren només en la Setmana Santa pròpiament, sinó que desenvolupen diverses accions entre els seus membres dels gremis, confraries i germandats de caire social.

Podem afirmar, i més en els temps actuals, que els valors del cristianisme de caritat i ajuda entre els uns i els altres estan més vius que mai.

FRANCESC SERITJOL MARIMON

President de l’Agrupació d’Associacions de Setmana Santa de Tarragona

*“En aquests moments
difícils podem tornar
a descobrir aquells
petits gestos concrets
de proximitat vers les
persones més properes
a nosaltres, que fan
que la vida tingui
sentit i que hi hagi
comunicació i comunió
entre nosaltres”*

PAPA FRANCESC

L'ESGLÉSIA CATÒLICA

**L'ESGLÉSIA
QUE ACOMPANYA**

L'Església és una realitat inserida en la vida dels nostres pobles i ciutats, està present a tots els racons on viu la gent; una Església que acull i escolta, acompanya i ajuda, sense tancar les portes de casa seva.

El seu acompanyament és una forma molt vàlida de presentar l'Evangelí. Mitjançant la trobada amb el germà, acompanyant-lo en les dificultats, compartint amb ell somnis i esperances, fent junts el camí del creixement humà integral i alliberador.

L'Església es configura i apareix davant el món amb «el rostre» que donen bisbes i preveres, persones consagrades i seglars amb el seu compromís de servei als fidels i a la societat.

A ningú se li oculta que la seva presència i activitat tenen un paper rellevant en la història passada i present.

1.102

Parròquies en àmbits rurals

2.775

Voluntaris i agents de la pastoral de la Salut

55

Parròquies i institucions col·laboradores en la pastoral Penitenciària

4.753

Persones acompanyades en hospitals cada mes

265

Voluntaris de pastoral Penitenciària

L'equip de suport emocional psicològic dels hospitals universitaris Dr. Josep Trueta de Girona i Santa Caterina de Salt, i l'equip del servei religiós de l'hospital universitari del Vall d'Hebron de Barcelona integren el projecte FLAMA per acompanyar tots els processos personals, emocionals, espirituals i/o religiosos que ens vulgueu fer confiança per així prestar una atenció integral de la persona.

SEBASTIÀ AUPÍ,

prevere

16/17

Com a Agent de Pastoral de la Salut, la fe juga un paper important, m'ajuda moltíssim a l'hora de portar la comunió als malalts i també visitar-los. Trobar-se amb els malalts i familiars és una feina delicada que requereix vocació, preparació i sensibilitat humana.

A l'hospital estant amb els malalts rebo més del que puc donar. Cada dia participo d'un escenari on el protagonista és el malalt, unes vegades ple de dolor i sofriment, altres d'alegria i esperança. Estant amb el malalt i visitant-lo descobreixo cada dia quelcom nou, la capacitat d'escolta, el fet de no jutjar, de veure, escoltar i callar, unes altres vegades descobreixo que si soc sensible m'ajuda a ser compassiva utilitzant l'empatia i entenent el dolor del malalt. Moltes vegades tractant de comprendre les mirades i els gestos més enllà de les paraules.

MONTSERRAT FARRÉ

*Agent de Pastoral de l'Hospital Arnau
Vilanova de Lleida*

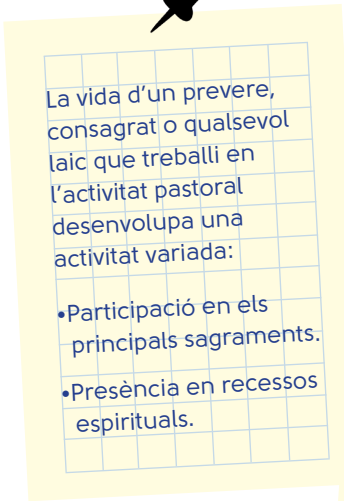
L'ESGLÉSIA CATÒLICA

**L'ESGLÉSIA
QUE ACOMPANYA**

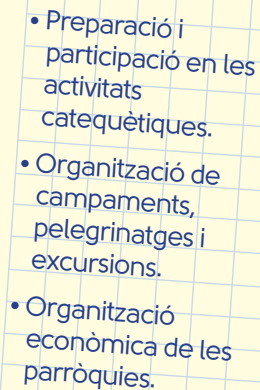
L'Església, amb la seva activitat pastoral, cerca acompanyar els fidels en la seva vida cristiana. Es fa present en els seus moments essencials a través dels sagraments.

A més, l'Església presta el seu temps, el seu saber i la seva col·laboració, tant espiritual com material, per atendre les persones que ho sol·liciten, i s'ofereix, també, a col·laborar per al progrés de tota la societat. Està a la banda dels més febles i oblidats, sense tancar mai les portes a tot aquell que truca: especialment de la gent gran, dels malalts i dels marginats de la nostra societat. Preveres, religiosos, religioses i seglars lliuren la seva vida i el seu temps en aquesta missió pastoral a la qual dediquen milions d'hores que tenen un valor incalculable.

La vida d'un prevere, consagrat o qualsevol laic que treballi en l'activitat pastoral desenvolupa una activitat variada:

- Participació en els principals sagraments.
- Presència en recessos espirituals.

-
- Preparació i participació en les activitats catequètiques.
 - Organització de campaments, pelegrinatges i excursions.
 - Organització econòmica de les parròquies.

4.242.455

Hores que dediquen preveres, consagrats, voluntaris i seglars a l'activitat pastoral

“Com desitjo que les nostres parròquies i les nostres comunitats arribin a ser illes de misericòrdia enmig del mar de la indiferència”

PAPA FRANCESC
Missatge per a la
Quaresma, 2015

381

Centres educatius catòlics

237.817

Alumnes en centres educatius catòlics

17.060

Personal docent

més de 21.488

Alumnes d'universitat

380 milions

d'estalvi a l'Estat dels centres

2

Universitats catòliques

L'ESGLÉSIA CATÒLICA

L'ESGLÉSIA QUE ENSENYA

Coneixements, valors i virtuts ens descobreixen la bellesa, la bondat i la veritat de la vida. Permeten que cada persona desenvolupi la seva humanitat i enriqueixi la seva personalitat. Per això l'Església ofereix a l'educació un camí per acompanyar els més petits i joves en aquest creixement.

Col·legis i universitats d'ideari catòlic s'esforcen perquè els seus alumnes assolixin maduresa i competència per a ser ciutadans honestos, i despertin la seva vocació de servei a la societat i al bé comú en la seva futura professió.

Com un element essencial en el seu desenvolupament, la dimensió espiritual de la persona es forma amb l'assignatura de religió. Una assignatura imprescindible si realment s'aposta per la formació integral.

“Educar és una tasca que exigeix que tots els responsables d’aquesta comesa s’hi impliquin de forma solidària”

*PAPA FRANCESC
Seminari “Educació: el pacte mundial”,
febrer de 2020*

“Per a mi les classes de reli són especials perquè aprenc moltes coses i m’ajuden a estimar més els companys i la família. És on som més solidaris i escoltem la gent que ho passa malament”

“A mi m’agrada la reli perquè parlem de les festes! És la meva classe preferida!”

GERARD I MARIONA SALAT CAPELL.
Alumnes de Religió, Barcelona

“Ensenyeu a veure la bellesa i la bondat de la Creació i de l’Home, que conserva sempre la petjada del Creador. Però sobretot sigueu testimonis amb la vostra vida de tot allò que comuniquen”

PAPA FRANCESC

Discurs del Papa a alumnes de col·legis jesuïtes d’Itàlia i Albània, 2013

L’ESGLÉSIA CATÒLICA

L’ESGLÉSIA QUE ENSENYA

Si fem un recorregut pels diferents pobles i ciutats del nostre territori, hi trobarem, de ben segur, una església, un monestir o una catedral que marquen el passat d’aquell municipi i que ens recorden d’on procedim.

Els campanars de les esglésies s’han convertit en uns observadors privilegiats dels canvis socials que hem viscut i que seguirem vivint al llarg de la història. I és que no es pot entendre el passat d’una comunitat sense tenir en compte l’enorme valor històric del seu patrimoni cultural.

Sense cap mena de dubte, els llocs de culte són espais per observar, per gaudir, per contemplar; però també són espais de pregària, llocs on trobar-nos amb Déu i sentir la seva presència de ben a prop. Les esglésies i les catedrals són espais únics, que ens obren la porta de la transcendència i del Misteri.

El patrimoni cultural de l’Església, però, va molt més enllà d’esglésies i catedrals. Durant més de vint segles, artistes de moltes disciplines han vist en Déu una font d’inspiració per dur a terme les seves obres: pictòriques, arquitectòniques, musicals... Obres d’art fetes realitat per educar la dimensió transcendent de l’home.

Però el que segueix mantenint viva la fe, és la voluntat infranquejable dels cristians. Quan surten al carrer amb optimisme i il·lusió per difondre la paraula de Déu, quan celebren romeries, processons o peregrinacions. Quan, en definitiva, es converteixen en evangelitzadors en ple segle XXI.

Les esglésies són construccions arquitectòniques que ens recorden el nostre passat, que ens ajuden a entendre el present i que ens aporten llum per veure millor el futur.

«El diàleg amb la Universitat i la cultura necessita les facultats eclesiàstiques i els instituts de ciències religioses. Donar raó del que creiem vol dir explicar la fe cristiana de manera rigorosa i comprensible; a més, una reflexió sobre la cultura no es pot fer al marge de l'Evangelí. Les facultats i els instituts són el pont que uneix l'Església en les grans qüestions culturals i socials.»

MN. ARMAND PUIG
Rector de l'Ateneu Universitari
Sant Pacià

Facultat de Teologia de Catalunya

«A les escoles parroquials procurem al nostre alumnat una educació integral d'acord amb una concepció cristiana de l'home. Cuidant l'acompanyament pastoral. Amb especial sensibilitat cap a aquelles famílies que pateixen.»

IGNASI GARCIA I CLAVEL
President de la Fundació Escoles
Parroquials de l'Arquebisbat de
Barcelona

NOVEMBRE 2020

“La mesura de la grandesa d’una societat està determinada per la forma en què tracta a qui està més necessitat, aquells que no tenen res més que la seva pobresa”

PAPA FRANCESC

L’ESGLÉSIA QUE SERVEIX

Aquesta pandèmia, com d’altres moments de crisi en la història de la humanitat, ha estat un motiu de creixement com a Església local i com a comunitat cristiana, sortint de les nostres dificultats per donar allò que portem, el missatge d’esperança que ens mou i ens fa posar-nos en acció.

Agents socials, voluntaris i rectors, durant el temps de confinament per la pandèmia i de la “nova realitat de la Covid-19”, s’han reorganitzat per donar resposta a tantes i tantes necessitats de colors diferents, de famílies i persones, sobretot oferint pau i tranquil·litat en aquests moments d’incertesa i por. Aquests agents van deixar d’atendre a casa i als seus familiars per atendre i servir els necessitats, perquè se sentissin escoltats, acollits i estimats davant de la dificultat i de situacions difícils i complexes.

Immigrants
afesos

9.015

26.086

Persones ajudades
en centres per a
promoure el treball

510.533

Gent gran, malalts crònics i persones amb discapacitat ateses

1.315

Dones ateses en centres per a víctimes de violència i promoció de la dona

1.452

Drogodependents en centres de rehabilitació

4.383

Menors en centres de tutela de la infància

Persones en centres per a mitigar la pobresa: **331.676**

Centres assistencials i socials de l'Església: **1.262**

Persones ateses en centres culturals, d'educació per la pau i guarderies: **98.958**

Em preguntava: i com podré donar-me als altres tot servint-los en les seves necessitats quan estic confinada a casa, m'acaben de diagnosticar una malaltia greu i he de començar un tractament agressiu?

Però el Senyor m'ha fet veure que l'actitud de servei passa per tenir un cor ben disposat a la caritat, en definitiva, a l'amor..., un amor que es pot manifestar de moltes formes diferents. Perquè si bé era cert que no podia servir directament al germà necessitat, sí que podia estar-hi disponible a través d'altres mitjans.

Només hi ha un manament ens dirà Jesús: "... que us estimeu els uns als altres tal com jo us he estimat" (Jn 15,12)

TERESA GENÉ CAMPS, OV

“No n’hi ha prou amb dir que som cristians. Hem de viure la fe, no només amb les nostres paraules, sinó amb les nostres accions”

PAPA FRANCESC

L'ESGLÉSIA QUE SERVEIX

Per a 292.227 persones de Catalunya, el seu dia a dia no és viure, sinó sobreviure, ja que estan excloses del sistema de protecció social. Aquest és el terreny incert i desolador sobre el qual treballen les deu Càritas diocesanes amb seu a Catalunya.

La nostra acció de Càritas s'ha desenvolupat a través de 9 programes: Acol·lida i acompanyament, Cobertura de les necessitats bàsiques, Gent Gran, Sense Llar i Habitatge, Família i Infància, Salut, Educació i Formació per a adults, Inserció Sociolaboral i Economia Social i Assessoria Jurídica, amb una inversió de 46,3 milions d'euros.

Càritas també orienta la seva activitat envers la sensibilització i la denúncia profètica. En aquest sentit, hem demanat als diferents governs un urgent canvi de paradigma en què s'han d'abordar de manera urgent qüestions vitals: la garantia d'ingressos mínims per a les persones; la regulació del sector immobiliari; un canvi de model productiu; canvis en la política migratòria i d'asil, la creació d'un pacte polític que garanteixi les pensions actuals i n'estabilitzi les futures; el suport real a la petita i mitjana empresa, i molts altres temes que hi ha al calaix des de fa més d'una dècada.

ACTIVITAT ASSISTENCIAL

Càritas

10

Càritas diocesanes

12.991

Voluntaris

292.272

Persones ateses per projectes de Càritas

Mans Unides

60

Projectes que sosté Mans Unides Catalunya

106

Voluntaris

2 continents

Àfrica i Amèrica del Sud

“La mesura de la grandesa d’una societat està determinada per la forma en què tracta a qui està més necessitat, aquells que no tenen res més que la seva pobresa”

PAPA FRANCESC
JMJ 2013

32

2008

32,4

2009

31

2010

30,5

2011

30,9

2012

30,4

2013

AMB L'AJUT DE TOT HOM

Tota aquesta activitat de l'Església es realitza amb les aportacions de milions de persones que comparteixen la mateixa fe o que senzillament confien en les activitats i projectes que ella realitza.

La major part es rep a través de col·lectes, subscripcions i donatius directament lliurats a les parròquies i altres institucions eclesials. Una altra part es rep indirectament dels contribuents a través de l'Assignació Tributària. El 2018, 637.368 persones van marcar la X a la seva declaració de la renda a favor de l'Església catòlica i de la seva activitat, que van suposar 34.404.311 milions d'euros.

Aquests diners, rebuts a la Conferència Episcopal, es distribueixen, aproximadament en un 80% a les diòcesis per al seu sosteniment.

Els diners restants s'utilitzen en el pagament de la seguretat social del clergat i dels bisbes i en projectes pastorals i educatius d'àmbit nacional.

31,3

2014

30,5

2015

31,9

2016

32,7

2017

34,4

2018

Davant dels moments difícils que ens toca viure, m'agrada constatar que sempre hi ha motius per l'esperança, sempre! Cada època té les seves preocupacions, pors, neguits..., d'acord. Però també reptes, somnis, anhels... A l'Església li pertoca acompanyar els homes i dones del seu temps en els seus goigs i alegries, i també en les seves penes i tristeses. La parròquia esdevé, en aquest sentit, el lloc propici per fer aquest acompanyament.

L'Amor de Déu ens urgeix a fer-ho. El repte és ingent i fascinant alhora!

JAUME CASAMITJANA
Rector de Sant Andreu de Gurb

NOVEMBRE 2020

“Estem cridats a l'amor, a la caritat i aquesta és la nostra vocació més alta, la nostra vocació per excel·lència”

*PAPA FRANCESC
Audiència General,
15 de març de 2017*

Amb l'ajut de tothom L'economia diocesana

La missió de l'Església és evangelitzar, però per dur endavant tota aquesta tasca evangelitzadora calen recursos econòmics. Les diferents accions pastorals, formatives, assistencials, misioneres que duu a terme l'Església requereixen de personal i estructures. Obres educatives, caritatives, compromisos socials i culturals són iniciatives que l'Església sosté i que no es poden descuidar. Les obres i les activitats són constants i les ajudes són necessàries durant tot l'any.

Els diners que rep l'Església, i que dedica a desenvolupar tota la seva tasca, tenen diferents orígens: les aportacions directes dels fidels, ja sigui per mitjà de col·lectes o de donatius i subscripcions; d'herències i llegats i, també, de l'assignació tributària. Ara al portal Donoamiiglesia.es es pot contribuir en tot moment al sosteniment de les 2.113 parròquies de les diòcesis catalanes.

L'Església utilitza els recursos dels quals disposa seguint els principis evangèlics de solidaritat i comunicació de béns. I és amb el lliurament de moltes persones com realitza la seva tasca. La vida i l'obra de l'Església són possibles gràcies a la contribució generosa dels fidels i dels qui desinteressadament li donen suport.

INGRESSOS

36,65%

Aportacions directes dels fidels

23,41%

D'altres ingressos corrents

19,24%

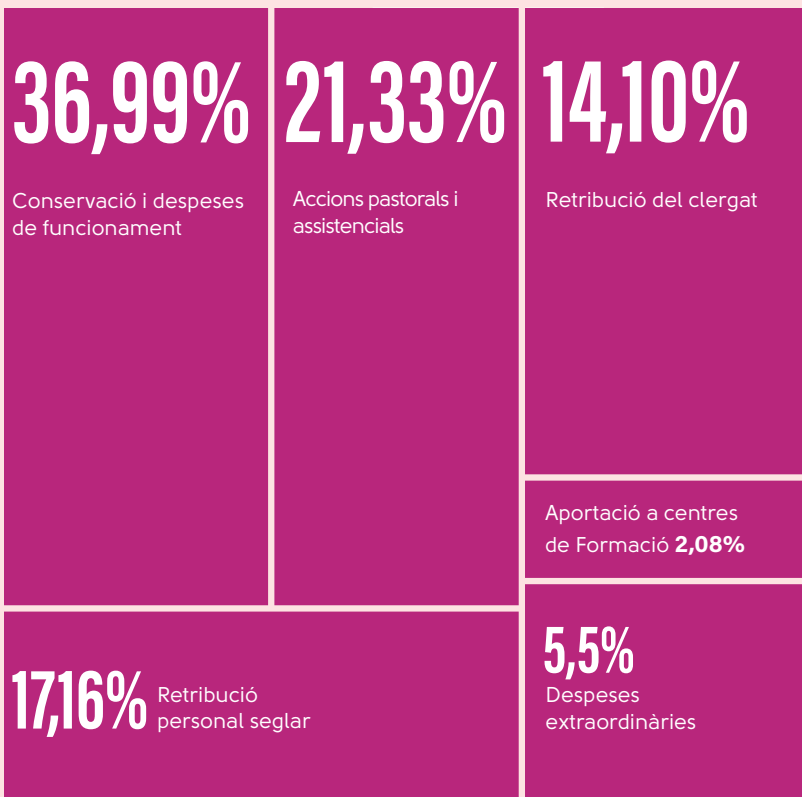
Aportacions a través de l'Assignació Tributària

14,60,9%

Ingressos per Patrimoni i activitats econòmiques

Ingressos extraordinaris **5,25%**

DESPESES

L'Església mostra el seu agraïment a totes aquelles persones que han col·laborat d'alguna manera en la realització de la seva tasca, amb el seu temps, amb el seu treball, el seu coneixement i els seus recursos, i marcant la X a favor de l'Església i amb el desig de seguir contribuint en el futur.

“Demanem la gràcia de viure per a servir. Procurem contactar amb qui pateix, amb qui està sol i necessitat. No pensem tant en allò que ens falta, sinó en el bé que podem fer”

PAPA FRANCESC
Diumenge de Rams 2020

Cada any celebrem la «Diada de Germanor». El seu objectiu principal és sensibilitzar-nos en la corresponsabilitat de l'economia parroquial i diocesana. En el lema d'enguany hi trobem escrit: «Som el que tu ens ajudes a ser». Perquè «amb tu, som una família». «Amb el teu temps, les teves qualitats, el teu suport econòmic i la teva oració». És així com som i esdevenim Església. La pandèmia d'enguany ens obliga a tots a una major austeritat. Però convé continuar gestionant el dia a dia, procurant tenir cura del patrimoni i dels edificis destinats al culte, els serveis pastorals i la mateixa paga del clergat. La consciència que tots els cristians hem de contribuir a aquestes despeses ha anat guanyant terreny. Cal que cadascú es pregunti —el bisbe i els capellans també— ¿què puc i què he de donar a l'Església no sols pel manteniment dels serveis que en rebo, sinó dels serveis que fa i hauria de fer als creients i als qui no ho són? La resposta pràctica no ha de ser d'un dia sinó en el decurs de tot l'any.

JOAN PLANELLAS i BARNOSELL

Arquebisbe metropolità de Tarragona
i president de la Conferència Episcopal
Tarraconense

GRÀ

GRÀCIES

La tasca de l'Església requereix de l'ajuda de totes les persones de bona voluntat que desitgen, amb la seva aportació, contribuir a la missió rebuda de Jesucrist. Aquesta missió és anunci de l'Evangelí, celebració del misteri cristià i vida de caritat al servei de les persones. Avui aquesta caritat és més necessària que mai davant la pandèmia del coronavirus.

La transparència en la gestió dels recursos aportats per tantes persones és el nostre objectiu; destinar aquests recursos al bé comú i a l'anunci de la persona de Jesucrist i del seu missatge d'amor i esperança, és la nostra missió.

Gràcies per la vostra col·laboració, pel vostre temps, gràcies pels vostres donatius, gràcies per marcar la X de l'Església i la X de finalitats socials. Que Déu us beneeixi, us guardi i us acompanyi sempre.

JUAN JOSÉ OMELLA

*Cardenal Arquebisbe de Barcelona
President de la Conferència Episcopal
Espanyola*